

Bedømmelse af det høie Thing, og navnlig af de ærede Medlemmer af Thinget, som særlig ere knyttede til Kjøbstadkommunerne; men jeg kan dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at man maa være noget betænkelig ved uden Nødvendighed at lægge en saa stor Myndighed i Brandinspektørens Haand, idet man ikke kan forudsætte, at Brandinspektøren allevegne skal være en Mand, der er i Besiddelse af ganske særlige Kvalifikationer. Naar man tænker sig de større Byer, hvor Forholdene udvikle sig mere, og hvor man navnlig faar en særlig sagtyndig, teknisk uddannet Mand til Brandinspektør, der maaske er lønnet, da kan man maaske der stolt paa at have en saadan Mand, til hvem man uden stor Frygt kan overlade disse Afgjørelser, men i mange andre Byer vil Brandinspektøren jo ikke have denne Karakter, og der vil det da være en Mand, som er valgt paa et kortere Tidsrum, en Mand, som maaske meget inder sin Billie har overtaget dette Sverv som kommunalt Ombud. Seg skal i den Henseende henvisse ærede Medlemmer til Lovforslagets § 3, og saa henstiller jeg, om man, naar man ser Sagen fra dette Standpunkt, virkelig tror at kunne finde en tilstrækkelig Betryggelse ved saaledes overalt at overlade Afgjørelsen til Brandinspektøren.

Seg kommer nu sluttelig til de Forslag, som vedrøre § 27. Hvad da først de Forslag angaar, som oprindeligt ere stillede af det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Søsen), og som af ham ere frasalne, men atter optagne af det ærede Medlem for 4de Kreds (Sønne), saa forekommer det mig, at det var meget korrekt af den ærede Forslagsstiller at tage sine Forslag tilbage, da de synes mig at staa i en naturlig Forbindelse med den Opfattelse af Forholdene, som han søgte at gjøre gjældende igaa, men imod hvilken det ærede Thing jo udtalte sig med stort Flertal. Da disse Forslag nu ere optagne, kan jeg ikke Andet end bestemt udtale mig imod dem. Seg maa imod disse Forslag gjøre gjældende, ikke blot hvad der er gjort gjældende imod de af Udvalgets Mindretal under Nr. 31 og 32 stillede Forslag, men fremdeles ogsaa noget Mere, og dette Mere er naturligvis begrundet deri, at hine Forslag gaa videre, stadig som en Følge af, at det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Søsen), hvad hele dette Spørgsmaal angaar, har stillet sig mere konsekvent end Udvalgets Mindretal, men som en Følge deraf ogsaa er kommet til mere yderliggende Bestemmelser. Det ærede Medlem for 4de Kreds (Sønne), der optog disse Forslag, har selv været opmærksom paa et af de Momenter, som fornemmeligt lade sig gjøre gjældende, og som absolut maa gjøres gjældende mod dem, idet han selv omtalte, at det jo kunde være muligt, at der var Andre end Kjøbstadernes Brandforsikring, der i Virkeligheden vare interesserede i Sagen. Det forekommer mig, at han maa erkjende, at det var

et meget væsentligt Moment ifølge hans egen Motivering. Han sagde nemlig, at de Foranstaltninger, her er Tale om, træffes for at hjerpe de forsikrede Eiendomme; som Følge deraf er det naturligt, at Forsikringen for disse Eiendomme betaler Udgifterne. Men naar altsaa nu disse Foranstaltninger gjøres, ikke for at hjerpe de forsikrede Bygninger, men for at hjerpe de forsikrede Løvsøregjenstande, fremtræder det dog, forekommer det mig, som fuldstændig uretfærdigt, at Forsikringen for de faste Eiendomme ikke desto mindre skal betale Udgifterne derved, og dette er et Tilfælde; som meget let kan tænkes. Det ærede Medlem ansøgte selv et Exempel derpaa; han sagde vel, at det Hele kunde være en Ubetydelighed for Forsikringen, hvorimod det kunde være en Betydelighed for de smaa Kommuner. Dette skal indrømmes; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke erkjender, at denne Betragtning har noget videre Værd. At man, fordi det kan være en Betydelighed for en lille Kommune at betale nogle 100 Rd., medens det derimod ikke har nogen stor Betydning for Kjøbstadernes Brandforsikring, derfor skal tage dem fra denne, naar man ikke kan anføre nogen retfærdiggjørende Grund derfor, er dog — deri vil det ærede Medlem vistnok give mig Ret — en Uretfærdighed. I Øvrigt kan det ikke blive saa ganske ubetydelige Summer, hvorom der er Spørgsmaal, og her maa jeg gjøre opmærksom paa, at man ikke maa overse, at der er et Fællesskabsforhold tilstede mellem samtlige Landets Kjøbstæder, og at det dog er noget besynderligt, om den enkelte Kommune skal være besjoret til gjenne sine Bestillingsmænd at tage Bestemmelser, som kunde have en meget væsentlig Indflydelse paa det fælles Brandforsikringsinstitut, medens det ikke kommer til at koste Byen Noget. Det ligger nær, at man ved en saadan Ordning udsætter sig for at fremkalde forskjellige Klager, forskellige Kluninger. Det skal være Byens Brandkommission eller efter Omstændighederne Byens Brandinspektør — navnlig i de mindre Byer vil det, som jeg før tillod mig at hentyde til, være en Borger, der har overtaget dette Sverv som kommunalt Ombud — der skal bestemme, om Huse og Bygninger skulle rives ned, men Beføstningen skal falde paa Kjøbstadernes Brandforsikring, med andre Ord: Det kommer til at gaa ud over de andre Byer. Dette forekommer mig at være et Forhold, som man paa ingen Maade kan gaa ind paa. Hvad jeg her har anført, gjælder naturligvis tildeels med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Mindretal under Nr. 31 og 32; disse Forslag, mener jeg i Øvrigt, staa ogsaa i en saa nær Forbindelse med det Forslag, der var stillet af det samme ærede Mindretal under Nr. 9 til § 4, men blev forkastet i Gaarsmødet, at jeg ikke kan skjønne, at det lader sig gjøre at opstille en anden Grundsetning i